

Vo štvrtnej časti sa vytýka porušenie článku 63 ods. 1, článku 64 ods. 1, článku 76 ods. 1 a článku 57 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 spočívajúce v nesprávnom výklade uvedených článkov v napadnutom rozsudku, ktorým bolo uznané, že odvolací senát EUIPO nerozhodol o jednom z návrhov odvolateľa, ktorý bol prejednávaný pred odvolacím senátom.

V piatej časti sa vytýka porušenie článku 64 nariadenia (ES) č. 207/2009 spočívajúce v závere uvedenom v napadnutom rozsudku, že pokiaľ pred odvolacím senátom nie je otázka skutočného používania staršej ochrannej známky výslovne vznesená, táto otázka nepredstavuje právnu otázku, ktorú musí odvolací senát preskúmať na účely vyriešenia sporu, ktorý mu bol predložený.

V šiestej časti sa vytýka porušenie článkov 64 a 60 nariadenia (ES) č. 207/2009 a pravidiel 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95⁽¹⁾ spočívajúce v tom, že na prejednávaný prípad bola uplatnená judikatúra vydaná na základe dvoch posledných uvedených článkov, ktoré upravujú prípustnosť odvolania podaného na odvolací senát EUIPO, hoci v prejednávanej veci odvolací senát nevyhlásil odvolanie za neprípustné, a aj keby to tak bolo, toto vyhlásenie by nebolo v rozpore s citovanými článkami, keďže písomnosti predložené odvolateľom neboli neprípustné.

Druhý odvolací dôvod smeruje proti odôvodneniu tej časti napadnutého rozsudku, ktorou bol čiastočne zamietnutý tretí žalobný dôvod, týkajúci sa nesúladu rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO s článkom 8 nariadenia (ES) č. 207/2009, a delí sa na dve časti.

V prvej časti sa vytýka porušenie článku 36 štatútu Súdneho dvora a článku 81 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu spočívajúce v nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže nebol odôvodnený význam, ktorý sa Všeobecný súd rozhodol prikladať záverom uvedeným v rozhodnutiach zrušovacieho oddelenia a odvolacieho senátu EUIPO a týkajúcim sa výrobkov, pre ktoré mala byť staršia ochranná známka považovaná za zapísanú. Vytýka sa aj skreslenie týchto záverov vyplývajúce z porovnania významu prikladaného v napadnutom rozsudku s posúdením uvedeným v daných rozhodnutiach, s tvrdeniami účastníkov konania a s dôkazmi.

V druhej časti sa vytýka porušenie článku 8 nariadenia č. 207/2009 spočívajúce v tom, že podľa napadnutého rozsudku sú služby spadajúce do triedy 42 posudzovanej spornej ochrannej známky podobné výrobkom, pre ktoré bola ochranná známka s právom prednosti považovaná za zapísanú.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie (Belgicko) 29. augusta 2018 – trestné konanie proti IK

(Vec C-551/18)

(2019/C 16/35)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Cassatie

Navrhovateľ

IK

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 8 ods. 1 písm. f) rámcového rozhodnutia o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že postačuje, ak súdny orgán, ktorý vydal európsky zatykač, v ňom uvedie len uložený vykonateľný trest odňatia slobody, bez toho, aby v ňom uviedol dodatočný trest uložený za ten istý trestný čin tým istým súdnym rozhodnutím, akým je dodatočný trest dohľadu, ktorý má za následok reálne pozbavenie slobody až po vykonaní hlavného trestu odňatia slobody a až po formálnom rozhodnutí, ktoré vydá strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen (súd pre výkon trestov)?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa článok 8 ods. 1 písm. f) rámcového rozhodnutia o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi vykladať v tom zmysle, že vydanie osoby členským štátom vykonávajúcего súdneho orgánu na základe európskeho zatykača, v ktorom je uvedený len uložený vykonateľný trest odňatia slobody a nie aj dodatočný trest dohľadu uložený za ten istý trestný čin tým istým súdnym rozhodnutím, má za následok, že pri výkone tohto dodatočného trestu v členskom štáte súdneho orgánu, ktorý vydal európsky zatykač, môže dôjsť k reálnemu pozbaveniu slobody?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, má sa článok 8 ods. 1 písm. f) rámcového rozhodnutia o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že súdny orgán, ktorý vydal európsky zatykač, v ňom neuviedol dodatočný trest dohľadu, má za následok, že tento dodatočný trest, pri ktorom možno predpokladať, že vykonávajúci súdny orgán o ňom nemal vedomosť, nemôže viesť k reálnemu pozbaveniu slobody v členskom štáte súdneho orgánu, ktorý vydal európsky zatykač?

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

Odvolanie podané 11. septembra 2018: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 11. júla 2018 vo veci T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH/Európska komisia

(Vec C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (v zastúpení: S. Altenschmidt, D. Jacob, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2018 vo veci T-643/13,
- vyhlásil rozhodnutie Komisie z 15. septembra 2013 oznámené pod číslom GestDem 2013/1504,
- subsidiárne zrušil rozsudok Všeobecného súdu a vrátil vec Všeobecnému súdu.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka uvádza tieto odvolacie dôvody:

1. Všeobecný súd nezohľadnil požiadavky nariadenia (ES) č. 1367/2006 (¹) kladené na odmietnutie voľného prístupu k informáciám v oblasti životného prostredia. So zreteľom na ustanovenia Aarhuského dohovoru príliš extenzívne vyložil dôvod odmietnutia uvedený v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia (ES) č. 1049/2001 (²) v spojení s článkom 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1367/2006. Všeobecný súd právne nesprávne konštatoval, že informácie týkajúce sa účinnosti CO2 priemyselného zariadenia sú citlivými obchodnými informáciami.
2. Všeobecný súd tým, že nezohľadnil existenciu informácií v oblasti životného prostredia týkajúcich sa emisií, porušil článok 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1367/2006 a článku 4 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1049/2001.